

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

24. června 2004*

Ve věci C-49/02,

jejímž předmětem je žádost, kterou zaslal Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Bundespatentgericht (Německo) a směřující k získání, v řízení zahájeném u tohoto soudu

Heidelberger Bauchemie GmbH,

rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1)

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj) a R. Schintgen a N. Colneric, soudci,

generální advokát: P. Léger,

vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře,

* Jednací jazyk: němčina.

s ohledem na písemná vyjádření předložená:

- za Heidelberger Bauchemie GmbH V. Schmitzem, Rechtsanwalt,

- za nizozemskou vládu H. G. Sevenster, jako zmocněnkyní,

- za vládu Spojeného království P. Ormond, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s D. Alexanderem, barrister,

- za Komisi Evropských společenství N. B. Rasmussenem a T. Jürgensenem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím ke zprávě k jednání,

po vyslechnutí ústních vyjádření Heidelberger Bauchemie GmbH a Komise na jednání konaném dne 6. listopadu 2003,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. ledna 2004,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Usnesením ze dne 22. ledna 2002, které došlo Soudnímu dvoru dne 20. února 2002 položil Bundespatentgericht na základě článku 234 ES dvě předběžné otázky k výkladu článku 2 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1, dále jen „směrnice“).

- 2 Tyto otázky byly vzneseny v rámci žaloby podané Heidelberger Bauchemie GmbH (dále jen „Heidelberger Bauchemie“) proti zamítnutí zápisu modré a žluté barvy jako ochranné známky pro určité stavební výrobky ze strany Deutsches Patentamt (německý patentový úřad, dále jen „patentový úřad“).

Právní rámec

Dohoda TRIPS

- 3 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „Dohoda TRIPS“), která je připojena v příloze smlouvy zakládající Světovou obchodní organizaci ze dne 15. dubna 1994, byla schválena jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, rozhodnutím Rady 94/800/ES ze

dne 22. prosince 1994 (Úř. věst. L 336, s. 1, 214). Vstoupila v platnost dne 1. ledna 1995. Nicméně podle čl. 65 odst. 1 Dohody TRIPS nebyli členové povinni uplatňovat ustanovení této Dohody před uplynutím obecného období jednoho roku, tj. před 1. lednem 1996.

4 Čl. 15 odst. 1 Dohody TRIPS stanoví:

„Jakékoliv označení nebo jakákoli kombinace označení, způsobí odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků, budou schopna tvořit ochrannou známku. Taková označení, zvláště pak slova, včetně osobních jmen, písmen, číslovek, obrazových prvků a kombinací barev, jakož i jakákoli kombinace těchto označení budou způsobilé být zapsány jako ochranná známka. Tam, kde označení nejsou schopna podstatně rozlišit příslušné výrobky nebo služby, mohou členové podmínit zápisnou způsobilost rozlišovací způsobilostí získanou užíváním. Jako podmínku pro zápis mohou členové požadovat, aby označení byla rozeznatelná zrakem.“

Právní úprava Společenství

5 Článek 2 směrnice pod názvem „Označení, jež mohou tvořit ochrannou známku“ stanoví:

„Ochrannou známkou může být jakékoli označení, schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar zboží nebo jeho balení, pokud jsou tato označení způsobilá odlišit zboží nebo služby jednoho podniku od zboží či služeb jiných podniků.“

6 Článek 3 směrnice pod názvem „Důvody pro zamítnutí či neplatnost“ stanoví:

„1. Do rejstříku nebudou zapsány a jsou-li zapsány, budou prohlášeny neplatnými:

- a) označení, která nemohou tvořit ochrannou známku;
- b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;
- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby zboží nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;
- d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;

[...]

3. Příhláška ochranné známky nebude zamítnuta nebo v případě, že je ochranná známka zapsána, nebude prohlášena za neplatnou podle odst. 1 písm. b), c) nebo d),

pokud před podáním přihlášky a v důsledku užívání získala rozlišovací způsobilost. Nadto mohou členské státy stanovit, že toto ustanovení se použije také v případě, že rozlišovací způsobilost byla získána po dni podání přihlášky ochranné známky nebo po dni jejího zápisu.

[...]"

Německá právní úprava

7 Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (zákon o ochraně známek a ostatních rozlišovacích označení) ze dne 25. října 1994 (BGBl. 1994 I, s. 3082, dále jen „Markengesetz“) obsažený v článku 1 Gesetz zur Reform des Markenrechts und zur Umsetzung der Ersten Richtlinien (zákon o reformě práva ochranných známek a o provedení první směrnice), který vstoupil v účinnost dne 1. ledna 1995, směřuje k provedení směrnice do německého vnitrostátního práva.

8 Čl. 3 odst. 1 Markengesetz stanoví:

„Jako ochranné známky mohou být chráněna veškerá označení, zejména slova, včetně osobních jmen, kresby, písmena, číslice, zvuková označení, trojrozměrná seskupení, včetně tvaru zboží nebo jeho balení a veškerých dalších úprav, včetně barev a kombinací barev, která jsou způsobilá odlišit zboží nebo služby jednoho podniku od zboží či služeb jiných podniků.“

9 Článek 8 Markengesetz stanoví:

„(1) Ze zápisu jsou vyloučena označení, jež mohou být chráněna jako ochranné známky ve smyslu článku 3, která nelze graficky ztvárnit.

(2) Ze zápisu jsou vyloučeny ochranné známky:

1. postrádající veškerou rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby,

[...]

(3) Body 1, 2 a 3 odst. 2 se neuplatní, pokud v okamžiku, kdy je rozhodnuto o zápisu, byla ochranná známka přijata dotčenou veřejností v důsledku svého užívání pro výrobky nebo služby určené v přihlášce.“

Spor v hlavním řízení a předběžné otázky

10 Dne 22. března 1995 Heidelberger Bauchemie podala patentovému úřadu přihlášku k zápisu modré a žluté barvy jako ochranné známky. Pod označením „znázornění ochranné známky“ se nalézal obdélníkový arch papíru, jehož horní polovina byla

modrá a dolní polovina žlutá. K přihlášce byl přiložen následující popis ochranné známky:

„Přihlašovaná ochranná známka se skládá z firemních barev přihlašovatele, které jsou užívány ve všech představitelných podobách, zejména na balení a etiketách.

Specifikace barev je:

RAL 5015/HKS 47 – modrá

RAL 1016/HKS 3 – žlutá.“

11 Zápis ochranné známky byl vyžadován pro seznam různých stavebních výrobků, zejména lepidel, rozpouštědel, laků, maziv a izolačních hmot.

12 Patentový úřad tuto přihlášku zamítl rozhodnutím ze dne 18. září 1996 s odůvodněním, že za prvé označení, které se přihlašuje k zápisu, nemůže tvořit ochrannou známku a není schopné grafického ztvárnění a za druhé kvůli nedostatku rozlišovací způsobilosti. Patentový úřad však přehodnotil svoji pozici v důsledku rozhodnutí „černá/žlutá barva jako ochranná známka“ Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 10. prosince 1998. Rozhodnutím ze dne 2. května 2000 připustil,

že barvy v zásadě mohou tvořit ochrannou známku, ale zamítl přihlášku kvůli nedostatku jakékoliv rozlišovací způsobilosti. Heidelberger Bauchemie se proti tomuto rozhodnutí odvolala k Bundespatentgericht.

- 13 Bundespatentgericht usoudil, že není jisté, zda abstraktní barvy bez obrysu jako ochranné známky mohou být považovány za „označení“ schopná grafického ztvárnění ve smyslu článku 2 směrnice. Toto ustanovení se vztahuje na jasně vymezená a konkrétní označení, která jsou přímo viditelná a schopná grafického ztvárnění. Schopnost označení být graficky ztvárněno stanovená článkem 2 směrnice umožňuje zohlednit zásadu přesnosti, kterou právo ochranných známek vyžaduje pro povolení zápisu. Není jisté, zda abstraktní barva jako ochranná známka dokáže této zásadě vyhovět. Je tudíž třeba vyložit článek 2 směrnice, aby se upřesnily, zda barvy nebo kombinace abstraktních barev spadají pod pojem označení, které může tvořit ochrannou známku. Také je vhodné prozkoumat, do jaké míry je ochrana „abstraktních barev jako ochranných známek“ v souladu s právní jistotou nezbytnou pro všechny subjekty na trhu nebo zda brání volnému pohybu zboží a služeb tím, že uděluje majitelům ochranných známek příliš rozsáhlá monopolní práva, která nejsou přiměřená ve vztahu k jejich konkurentům.
- 14 Za těchto podmínek Bundespatentgericht rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„Splňují barvy nebo kombinace barev označené v přihlášce k zápisu abstraktním způsobem a bez obrysu, jejichž odstíny jsou uvedeny prostřednictvím odkazu na vzorek barvy (ukázka barvy) a upřesněny podle uznávané klasifikace barev, podmínky pro vytvoření ochranné známky ve smyslu článku 2 [směrnice]?

Je taková ochranná známka, tzv. „(abstraktní) barva jako ochranná známka“, ve smyslu článku 2 směrnice zvláště:

- a) označením,
- b) s rozlišovací způsobilostí dostatečnou pro určení původu,
- c) schopným grafického ztvárnění?“

K předběžným otázkám

15 Prostřednictvím otázek, kterými je třeba se zabývat společně, se postupující soud v podstatě táže, zda, a pokud ano, za jakých podmínek mohou barvy nebo kombinace barev označené abstraktním způsobem a bez obrysu tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 směrnice.

16 V tomto ohledu Soudní dvůr připomněl, v bodech 24 až 26 svého rozsudku ze dne 6. května 2003, *Libertel* (C-104/01, Recueil, s. I-3793), že Rada Evropské unie a Komise přijaly společné prohlášení zanesené do protokolu Rady při přijetí směrnice, podle kterého „mají za to, že článek 2 nevylučuje možnost [...] zapsat jako ochrannou známku kombinaci barev nebo samotnou barvu [...] za podmínky, že tato označení budou způsobilá odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků“ (Úř. věst. OHIM 5/96, s. 607).

- 17 Takovéo prohlášení nemúže být využito pro výklad ustanovení sekundárního práva, pokud, jako je tomu v tomto případě, není na jeho obsah odkázáno v textu dotčeného ustanovení, a nemá tudíž právní dosah (rozsudky ze dne 26. února 1991, Antonissen, C-292/89, Recueil, s. I-745, bod 18 a ze dne 29. května 1997, VAG Sverige, C-329/95, Recueil, s. I-2675, bod 23). Rada a Komise ostatně výslovně uznaly toto omezení v preambuli svého prohlášení, podle které „jelikož [p]rohlášení Rady a Komise, jejichž text je uveden níže, nejsou součástí textu právního předpisu, nepředjímají výklad textu právního předpisu Soudním dvorem Evropských společenství.“
- 18 Je tudíž na Soudním dvoru, aby určil zda, a pokud ano, za jakých podmínek musí být článek 2 směrnice vykládán v tom smyslu, že barvy nebo kombinace barev bez ohraničení v prostoru mohou tvořit ochrannou známku.
- 19 Článek 15 odst. 1 Dohody TRIPS stanoví, že „kombinace barev [...] budou způsobilé být zapsány jako ochranná známka.“ Nicméně tato Dohoda nevymezuje pojem „kombinace barev“.
- 20 Jelikož je Společenství stranou Dohody TRIPS, je povinno vykládat své právní předpisy o ochranných známkách pokud možno ve světle znění a účelu této Dohody (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. června 1998, Hermès, C-53/96, Recueil, s. I-3603, bod 28).
- 21 Je tedy třeba prověřit, zda článek 2 směrnice může být vykládán v tom smyslu, že „kombinace barev“ mohou tvořit ochranné známky.

- 22 K tomu, aby mohly tvořit ochranné známky ve smyslu článku 2 směrnice, musejí barvy nebo kombinace barev splňovat tři podmínky. Za prvé musejí tvořit označení. Za druhé toto označení musí být schopné grafického ztvárnění. Za třetí toto označení musí být způsobilé odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Libertel*, bod 23).
- 23 Jak již Soudní dvůr rozhodl, barvy jsou obvykle pouhou vlastností věcí (výše uvedený rozsudek *Libertel*, bod 27). I ve specifické oblasti obchodu jsou barvy nebo kombinace barev obecně užívány pro svůj atraktivní nebo dekorativní charakter, aniž by nesly jakýkoli význam. Nicméně nelze vyloučit, že barvy nebo kombinace barev mohou ve vztahu k výrobku nebo službě tvořit označení.
- 24 Pro účely uplatnění článku 2 směrnice musí být prokázáno, že v kontextu, ve kterém jsou barvy nebo kombinace barev přihlašované k zápisu užity, skutečně představují označení. Cílem tohoto požadavku je zejména zabránit tomu, aby bylo právo ochranných známek zneužito k získání nespravedlivé soutěžní výhody.
- 25 Krom toho z judikatury Soudního dvora vyplývá (rozsudek ze dne 12. prosince 2002, *Sieckmann*, C-273/00, Recueil s. I-11737, body 46 až 55 a výše uvedený rozsudek *Libertel*, body 28 a 29), že grafické ztvárnění ve smyslu článku 2 směrnice musí umožnit, aby bylo označení vizuálně ztvárněné, zejména prostřednictvím zobrazení, čar nebo znaků, a to takovým způsobem, aby mohlo být s přesností identifikováno.
- 26 Tento výklad je nutný k řádnému fungování systému zápisů ochranných známek.

- 27 Cílem požadavku grafického ztvárnění je zejména vymezit ochrannou známku samou za účelem určení přesného předmětu ochrany udělené zapsanou ochrannou známkou jejímu majiteli.
- 28 Účelem zápisu ochranné známky do veřejného rejstříku je ve skutečnosti zpřístupnit ji příslušným orgánům a veřejnosti, zejména hospodářským subjektům.
- 29 Na jedné straně musejí příslušné orgány jasně a přesně znát povahu označení tvořících ochrannou známku, aby byly schopny plnit své povinnosti ve vztahu k předběžnému posouzení přihlášek k zápisu a také ke zveřejnění a udržování patřičného a přesného rejstříku známek.
- 30 Na druhé straně musejí mít hospodářské subjekty možnost jasně a přesně zjistit, jaké jejich skuteční nebo možní soutěžitelé provedli zápisy nebo jaké přihlášky podali k zápisu, a získat tudíž příslušné informace týkající se práv třetích osob.
- 31 Za těchto podmínek musí být označení, aby plnilo svou roli jako zapsaná ochranná známka, vnímáno přesně a jednotně, čímž je ochranné známce zajištěna funkce označení původu. S ohledem na dobu zápisu ochranné známky a na skutečnost, že může být obnovena po více či méně dlouhá období, jak stanoví směrnice, ztvárnění musí být také stálé.
- 32 Z toho vyplývá, že grafické ztvárnění ve smyslu článku 2 směrnice musí být zejména přesné a stálé.

- 33 Proto tedy grafické ztvárnění tvořené dvěma nebo více barvami, které jsou popsány abstraktním způsobem a bez obrysu, musí obsahovat systematické uspořádání, které přiřazuje dotčené barvy předem určeným a stálým způsobem.
- 34 Prosté postavení dvou nebo více barev vedle sebe bez tvaru či obrysu nebo zmínka o dvou nebo více barvách „ve všech představitelných podobách“, tak jak je popsána ochranná známka, která je předmětem hlavního sporu, nevykazuje znaky přesnosti a stálosti požadované článkem 2 směrnice podle výkladu v bodech 25 až 32 tohoto rozsudku.
- 35 Takováto ztvárnění by totiž umožňovala četné různorodé kombinace, které by neumožnily spotřebiteli pojmout a zapamatovat si určitou kombinaci, aby pak mohl s jistotou opakovat nákupní zkušenost, a ani by neumožnily příslušným orgánům a hospodářským subjektům rozpoznat dosah chráněných práv majitele ochranné známky.
- 36 Pokud jde o způsob ztvárnění každé z dotyčných barev, z bodů 33, 34, 37, 38 a 68 výše uvedeného rozsudku Libertel vyplývá, že vzorek předmětné barvy doprovázený popisem barvy prostřednictvím mezinárodně uznávaného identifikačního kódu může tvořit grafické ztvárnění ve smyslu článku 2 směrnice.
- 37 Co se týče otázky, zda ve smyslu tohoto ustanovení mají barvy nebo kombinace barev způsobilost odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků, je třeba posoudit, zda tyto barvy nebo kombinace barev jsou, nebo nejsou schopné přenášet přesné informace, zejména co se týká původu výrobku nebo služby.

- 38 Z bodů 40, 41 a 65 až 67 výše uvedeného rozsudku Libertel vyplývá, že ačkoliv jsou barvy schopné být nositelem určitých myšlenkových asociací a vzbuzovat pocity, ve své povaze jsou naopak málo způsobilé ke sdělování přesných informací. Tato schopnost je ještě snížena tím, že jsou pro svou přitažlivost běžně a široce užívány v reklamě a při uvádění výrobků a služeb na trh bez jakéhokoliv přesného sdělovacího obsahu.
- 39 S výjimkou výjimečných okolností nemají barvy rozlišovací způsobilost od počátku, ale mohou ji případně získat následkem užívání ve vztahu k požadovaným výrobkům nebo službám.
- 40 V těchto mezích je třeba připustit, že ve smyslu článku 2 směrnice barvy a kombinace barev označené abstraktním způsobem a bez obrysu mohou být způsobilé odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiného podniku.
- 41 Je třeba dodat, že i pokud kombinace barev, která se přihlašuje k zápisu jako ochranná známka, splňuje požadavky na to, aby mohla tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 směrnice, je ještě třeba, aby orgán příslušný k zápisu ochranné známky posoudil, zda požadovaná kombinace splňuje ostatní podmínky stanovené zejména v článku 3 směrnice, aby byla zapsána jako ochranná známka pro výrobky nebo služby podniku, který ji přihlásil k zápisu. Při tomto posouzení musí být vzaty v úvahu všechny příslušné okolnosti konkrétního případu včetně případně toho, jak bylo užíváno označení, které je přihlašováno k zápisu jako ochranná známka (výše uvedený rozsudek Libertel, bod 76 a rozsudek ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, s. I-1619, bod 37). Při tomto posouzení musí být vzat v úvahu také veřejný zájem, aby nedošlo k nepatřičnému omezení použitelnosti barev pro ostatní subjekty nabízející výrobky nebo služby takového typu, jako jsou výrobky nebo služby, pro které se požaduje zápis (výše uvedený rozsudek Libertel, body 52 až 56).

Ve světle výše uvedeného je třeba odpovědět na položené otázky tak, že barvy nebo kombinace barev označené v přihlášce k zápisu abstraktním způsobem a bez obrysu a jejichž odstíny jsou uvedeny prostřednictvím odkazu na vzorek barvy a upřesněny podle mezinárodně uznávané klasifikace barev mohou tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 směrnice, pokud:

- je prokázáno, že v celkové souvislosti, ve které jsou použity, tyto barvy nebo kombinace barev skutečně představují označení, a

- přihláška k zápisu obsahuje systematické uspořádání, které přiřazuje dotčené barvy předem určeným a stálým způsobem.

I pokud kombinace barev splňuje požadavky na to, aby mohla tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 uvedené směrnice, je ještě třeba, aby orgán příslušný k zápisu posoudil, zda požadovaná kombinace splňuje ostatní podmínky stanovené zejména v článku 3 směrnice, aby byla zapsána jako ochranná známka pro výrobky nebo služby podniku, který ji přihlásil k zápisu. Při tomto posouzení musí být vzaty v úvahu všechny příslušné okolnosti konkrétního případu včetně případně toho, jak bylo užíváno označení, které se přihlašuje k zápisu jako ochranná známka. Při tomto posouzení musí být vzat v úvahu také veřejný zájem, aby nedošlo k nepatřičnému omezení použitelnosti barev pro ostatní subjekty nabízející výrobky nebo služby takového typu, jako jsou výrobky nebo služby, pro které se požaduje zápis.

K nákladům řízení

- 43 Náklady vynaložené nizozemskou vládou a vládou Spojeného království, jakož i Komisí, které předložily svá vyjádření Soudnímu dvoru, se nenahrazují. Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky hlavního řízení, povahu incidenčního řízení ve sporu probíhajícím před postupujícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud.

Z těchto důvodů

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát)

o otázkách, které mu byly předloženy Bundespatentgericht usnesením ze dne 22. ledna 2002, rozhodl takto:

Barvy nebo kombinace barev označené v přihlášce k zápisu abstraktním způsobem a bez obrysu a jejichž odstíny jsou uvedeny prostřednictvím odkazu na vzorek barvy a upřesněny podle mezinárodně uznávané klasifikace barev mohou tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 první směrnice Rady

89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, pokud:

- je prokázáno, že v celkové souvislosti, ve které jsou použity, tyto barvy nebo kombinace barev skutečně představují označení, a

- přihláška k zápisu obsahuje systematické uspořádání, které přiřazuje dotčené barvy předem určeným a stálým způsobem.

I pokud kombinace barev splňuje požadavky na to, aby mohla tvořit ochrannou známku ve smyslu článku 2 uvedené směrnice, je ještě třeba, aby orgán příslušný k zápisu posoudil, zda požadovaná kombinace splňuje ostatní požadavky stanovené zejména v článku 3 směrnice, aby byla zapsána jako ochranná známka pro výrobky nebo služby podniku, který ji přihlásil k zápisu. Při tomto posouzení musí být vzaty v úvahu všechny příslušné okolnosti konkrétního případu včetně případně toho, jak bylo užíváno označení, které se přihlašuje k zápisu jako ochranná známka. Při tomto posouzení musí být vzat v úvahu také veřejný zájem, aby nedošlo k nepatřičnému omezení použitelnosti barev pro ostatní subjekty nabízející výrobky nebo služby takového typu, jako jsou výrobky nebo služby, pro které se požaduje zápis.

Timmermans

Puissochet

Cunha Rodrigues

Schintgen

Colneric

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. června 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

R. Grass

Předseda druhého senátu

C. W. A. Timmermans